

3. Липова Л. Український науковий журнал «Освіта регіону» / Липова Л., Лукашенко Т., Малишев В. // Екологічна компетентність особистості в умовах фундаменталізації освіти. – 2012. – № 3. – С. 246.

4. Запоржан З.Е. Екологія в початковій школі. Дидактичний матеріал з методикою його використання / З.Е. Запорожан.-Кам'янець-Подільський : Абетка, 1999. – 200 с.

5. Кузь В.Г., Руденко Ю.Д., Сергійчук З.О. Основи національного виховання. Концептуальні положення. – Умань, 1993. – 109 с.

6. Дудік Г., Шаблікіна В. Формування екологічної свідомості дітей починається з малку // Початкова школа № 6. 2007 – С. 19.

7. Селевко Г.К. Энциклопедия образовательных технологий : в 2-х т. / Г.К. Селевко. – М. : Народное образование, 2005. – Т. 1. – 556 с.

8. Землянская Е.Н. Учебные проекты младших школьников / Е.Н. Землянская // Начальная школа. – 2005. – № 9. – С. 55–59.

Садова Ю.І.

студентка,

Науковий керівник: **Фірман В.М.**

кандидат технічних наук, доцент,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ІГРОВІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЗДОРОВОЇ ПРАЦІ НА УРОКАХ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ, ЯК ЗАСІБ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ

Проблема формування навиків самовиховання підростаючого покоління України належить до найактуальніших проблем, вирішення якої обумовлює майбутнє держави та подальше існування здорової нації. Стратегічним завданням освіти є виховання освіченої, творчої особистості, всебічний розвиток людини, становлення її духовного, психічного та фізичного здоров'я. Тому обов'язковим компонентом національної системи освіти мають бути знання про формування навичок правильної здорової праці над собою в учнів, зокрема в процесі розподілу свого часу та послідовності навчання та особистого розвитку.

З розвитком інформаційних технологій в світі спостерігається негативна тенденція щодо погіршення самодисципліни та самовиховання учнівської молоді. Однією з головних причин цьому є відсутність співпраці педагогічного колективу та батьків, необізнаність батьків з даною проблемою, відсутність свідомого ставлення до свого здоров'я та особистого розвитку як школярів, так і їх батьків, неосвіченість вчителів щодо правильних форм та методів формування навичок і вмінь в учнів, стимулювання до правильного розподілу праці. Тому проблема самостійності та працездатності дітей шкільного віку залишається актуальною і своєчасною.

Сьогодні сферою формування здорового способу життя, головним засадам правильної праці в житті дітей та підлітків є уроки безпеки життєдіяльності та основ здоров'я. Проблема в тому, що вищезгадані предмети викладаються в школі не на тому рівні, на якому повинні би були, тому їхній вплив на життєдіяльність учнів є малоефективним, і в результаті ми маємо дітей залежних, з нестійкою психікою, зі зниженим рівнем, моральних якостей, культури, пам'яті та уваги; з розвитком ізоляваності від оточуючих.

Одним із шляхів поліпшення якості викладання предмету безпеки життєдіяльності та основ здоров'я є впровадження активних форм і методів навчання, серед яких особливе місце займають ігри. У процесі гри в учнів звичка зосереджуватися, думати та планувати дії, а пізніше їх виконувати.

«Людина грає тільки тоді, коли він у повному значенні слова людина, і він буває цілком людиною лише тоді, коли він грає» (Ф. Шиллер). Гру як метод навчання, передачі досвіду старших поколінь молодшим люди використовували з давнини. Широке застосування гра знаходить у народній педагогіці, у дошкільних і позашкільних установах. У сучасній школі, що робить ставку на активізацію та інтенсифікацію навчального процесу, ігрова діяльність використовується в наступних випадках [1]:

- в якості самостійних технологій для освоєння поняття, теми і навіть розділу навчального предмета;
- як елементи (іноді досить істотні) більш великої технології;
- в якості уроку (заняття) або його частини (введення, пояснення, закріплення, вправи, контролю);
- як технології позакласної роботи.

Коли вчитель використовує ігрову форму навчання, то в класі створюється доброзичлива та дружня атмосфера. В процесі гри активізуються навіть пасивні учні, бо їм стає цікаво, піднімається настрій та пробуджується бажання вчитись чогось нового.

Дослідження присвячене вивченню ігрових методик, що дозволяють розвивати такі риси характеру в учнів як співробітництво, самовиховання, розподіл особистого часу та правил поведінки, якими вони повинні користуватися щодня у повсякденному житті.

Предмет безпека життєдіяльності та охорона здоров'я вивчає різні аспекти нашого життя. Більш детально ми б хотіли сфокусуватися на ігровій методиці, яка допомагає учням сформувати і засвоїти правила, якими треба користуватися під час виконання тої чи іншої праці. Це стосується шкільних занять, зокрема практичних і лабораторних з природничих предметів де вимагають підвищена увага до безпеки життя, позакласної роботи учня. Йдеться тут про те, що здоровий спосіб життя, це не лише обмеження шкідливих звичок. Це формування режиму дня, вміння правильно розподіляти робоче навантаження та чергувати відпочинки, при цьому дбати про харчування, гігієну, рухову активність. Якщо ми говоримо про небезпеки в школі, то слід звернути на пожежну безпеку, безпеку під час занять з приладами, хімічними реактивами, при проведенні різного плану експериментальних досліджень. Всі ці правила подаються учням часто у вигляді строгих наборів правил, при чому готових, які вони мають вивчити і почати втілювати в житті.

Педагогічний досвід показує протилежне, діти при цьому навіть не виявляють бажання перечитати цей список, не те щоб його вивчити та зрозуміти. Ми пропонуємо впроваджувати альтернативні методики вивчення таких розділів з охорони праці – це ігри [2]. Розглянемо це на прикладі. Коли на уроці йде розгляд такої теми, то можна сформувати групи по 5 осіб, розділити наше завдання на блоки, які можуть описуватись питаннями – «що слід робити, а що не можна під час постановки хімічного експерименту?», «як правильно поділи час при роботі з комп'ютером?», «скільки часу на день і коли нам потрібно займатись рухливою роботою або активним відпочинком?» і т. д. Ці питання слід роздати групам і вони отримують завдання сформувати тези для них, так як вони б це робили у своєму житті. Потім ці ж групи представляють свої напрацювання класу, у тому порядку, який потрібний, щоб утворити добрий послідовний список правил. Йде жваве обговорення і ми всі разом формуємо те як нам

поступати, щоб розвивати здоров'я, правильно і безпечно працювати і навчатися. Правила, які формулюють самі учні з допомогою вчителя, який їх лише скеровує в правильне русло, вони хочуть виконувати, бо це продовження гри. Це значно ефективніший спосіб навчання.

Розглядаючи вплив правил поведінки, вміння учня розподіляти свою працю та навчання на ефективність навчально-виховного процесу, потрібно зазначити, що таким способом ми прививаємо учням елементи самовиховання, що допоможе не лише виховати з нього добру, здорової людину, а й в подальшому дасть фундамент для діяльнісного росту та доброго фахівця своєї справи. Впровадження ігрових методик на таких предметах як безпека життєдіяльності може бути значно ширшим ніж для інших предметів. Так само може бути проведена перевірка знань, без використання паперових тестів, а в режимі реального спілкування і реальних ігрових завдань. При цьому восени і на весні можна для занять використовувати прищільний терен, що сприяє розвитку в учнів розуміння, що чергування форм праці є необхідною запорукою здоров'я і раціонального, ефективного виконання роботи.

Список використаних джерел:

1. Занько С.Ф. та ін. Гра та навчання // Москва, 1992. – 128 с.
2. Закидальська О.З бібліотеки Юнака. Ігри для Юнацтва / Закидальська Оксана // Plast Publishing, 2005. – 25 с.

Сірант Н.П.

викладач-методист,

Педагогічний коледж

Львівського національного університету

імені Івана Франка;

старший викладач,

Львівський національний університет

імені Івана Франка;

Яценко О.В.

спеціаліст вищої категорії,

старший учитель,

Середня загальноосвітня школа № 71 м. Львова

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ ДО ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Сучасний етап розвитку суспільства вимагає від вищої школи формування в першу чергу професійної компетентності фахівців, для цього процес навчання має бути побудований на компетентнісній основі. Компетентнісний підхід – це підхід, що акцентує увагу на результатах освіти, які визнаються вагомими за межами системи освіти, висуває на перше місце не інформованість людини, а її вміння розв'язувати практичні проблеми.

Входження України у європейський та світовий соціокультурний простір, потребує змін у підготовці педагогів, а саме формування в майбутніх вчителів професійної компетентності. Професійна компетентність в педагогічній сфері розглядається як: психолого-педагогічна компетентність, педагогічна компетен-